

การเมืองไทย ภายใต้ทุนสามัญ

คำอภิปรายของ ดร.ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ

12 พฤษภาคม 2557

ในการขับเคลื่อนการต่อสู้ในสภาวะการที่ขัดแย้งทางการเมือง ความสนใจเรื่องเศรษฐกิจก่อนข้างจะต่ำ การวิเคราะห์เศรษฐกิจและการเมืองยิ่งค่อนข้างต่ำ ผมรู้สึกว่ารัฐบาลรู้จุดอ่อนตรงนี้ของตัวเอง และรู้จุดอ่อนของสังคม จุดอ่อนรัฐบาลอยู่ที่ด้านเศรษฐกิจ เขาพยายามจะไม่พูดความอ่อนไหวทางด้านเศรษฐกิจ แต่จะนำประเด็นทางการเมืองมาโหมกระแสอยู่ตลอดเวลา ทำให้สังคมขับเคลื่อนไปตามกระแสอารมณ์ทางการเมือง จนทำให้พวกทุนสามัญสามารถบรรลุเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจของตนได้ทุกเรื่อง

เศรษฐกิจการเมืองไทยปัจจุบัน ประมาณ 40-50 % เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของโลก ผ่านข้อตกลงต่างๆ ตามข้อตกลงระหว่างรัฐ ปัจจุบันนี้นักวิเคราะห์เชื่อว่าหลายๆ นโยบายนั้นไม่ได้ถูกกำหนดมาจากภายใน จริงๆ แล้วนโยบายนั้นถูกกำหนดจากภายนอกผ่านข้อตกลงต่างๆ วันนี้เรากำลังห่อ เออีซี สักกี่คนที่เข้าใจเออีซีและมันมีอะไรอยู่ในนั้น เราจะมองแต่ด้านดีมาตลอดซึ่งในทัศนะเศรษฐศาสตร์ทางการเมือง ในโลกนี้มันไม่มีอะไรได้มาฟรี แปลว่าทุกอย่างมิได้มีเสีย ทุกเวลาที่เรารู้สึกถึงกระแสโลก ไม่ค่อยเห็นนักเศรษฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัย ที่จะพูดถึงข้อดีและข้อเสียคู่กันไป เรามักจะพูดแต่ข้อดีตลอด มองไม่เห็นข้อเสียเลย ทั้งที่ในภาษาเศรษฐศาสตร์ ไม่มีอะไรมีแต่ดีและไม่มีอะไรมีแต่เสีย มันมีดีมีเสียในตัวมัน หน้าที่ของเราอะไรที่เราเก็บไว้ อะไรเสียก็พยายามให้ลดลง

กระแสโลกมีผลกระทบรุนแรงต่อการเปลี่ยนแปลง ตัวกระแสโลกนี้ยากที่เราจะไปกำหนด ยากที่เราจะไปคัดค้านแก้ไข ปัจจัยภายในนั้นเราพอแก้ไขมันได้บ้าง ปัจจัยภายในที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเรียกว่าปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มคนและชนชั้น คำว่า “ปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจ” แปลว่าการกระทำระหว่างกลุ่มและชนชั้นต่างๆ การเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิต ซึ่งการเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตนั้นมีปัจจัย 2 ปัจจัยเป็นตัวกำหนด คือเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากร ตัวเทคโนโลยี โดยเฉพาะ ไอที และการค้นพบใหม่ๆ ทางวิศวกรรมและโรงงาน จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาคอุตสาหกรรมและการค้าควบคู่การเปลี่ยนประชากร จึงทำให้สังคมไทยในปัจจุบันสามารถสรุปว่า เราเป็นสังคมการค้าและอุตสาหกรรมเรียบร้อยแล้ว สรุปให้เห็นได้จาก 3 ปัจจัย ตัวที่หนึ่งคือ จีดีพี จีดีพีภาคเกษตรนั้น มีเพียง 10-12 % เท่านั้น นอกนั้นเป็นภาคการค้าและอุตสาหกรรม จากการส่งออก มูลค่าการส่งออกภาคเกษตรก็มีเพียง 10-12 % เช่นกัน ต่อมาดูจากตัวเลขกำลังแรงงาน ที่ทำงานในการผลิตสาขาต่างๆ กำลังแรงงานในปัจจุบัน อยู่ในภาคเกษตรประมาณ 15 ล้าน ในจำนวนนี้เป็นลูกจ้างเกษตร 3 ล้านคน อีก 24 ล้านอยู่ในภาคการค้าและอุตสาหกรรม

คำว่าเกษตรกรนั้นประกอบด้วย 1) ขาวนา 2) ขาวสวน 3) ขาวประมง 4) ขาวไร่ และ 5) คนเลี้ยงสัตว์ ตัวขาวนาเองนั้น เหลือแค่ 8 ล้านคน และจำนวน 8 ล้านนั้นพบว่าส่วนมากอายุ 58-60 ปี สังคมเกษตรกรของเราอยู่ในภาวะเปลี่ยนผ่านที่น่าระวังอย่างยิ่ง เพราะตัวขาวนาเองนั้นเป็นคนแก่หมดแล้ว ถ้าเราอยากดำรงอาชีพเกษตรกรไว้ เราต้องคิดกันใหม่เราจะติดตามกระแสของทุนไม่ได้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี โครงสร้างการค้าการผลิตอะไรต่างๆอย่างรวดเร็ว ประกอบกับกำลังประชาชนที่ลดลงในภาคเกษตร มันนำไปสู่วิธีการเปลี่ยนแปลงการผลิต แปลว่าเราอยู่ในวิธีการค้าอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไทยเปลี่ยนแปลงอยู่ภายใต้ทุนนิยม ตรงนี้เป็นโจทย์สำคัญที่นำไปสู่การขับเคลื่อนทางสังคม ถ้าเรายอมรับตรงนี้ การดูจากจีดีพี ดูจากการส่งออก เป็นทุนนิยมหมดแล้ว ภายในระบบทุนนิยมทั่วโลก ประเทศไหนที่เป็นกลุ่มทุนนิยม ประเทศนั้นอำนาจน่าจะอยู่ที่กลุ่มทุน ดังนั้นปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มคนและชนชั้น เราพูดได้เลยว่ากลุ่มคนและชนชั้นที่มีอำนาจก็คือกลุ่มทุน สรุปว่าระบบการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไทยปัจจุบัน มันถูกเปลี่ยนแปลงภายใต้ปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มทุน กลุ่มทุนเป็นผู้มีอำนาจเป็นด้านหลักในสังคม เนื่องจากเป็นทุนนิยม มันจึงกลายเป็นว่าเศรษฐกิจการเมืองไทยตกอยู่ภายใต้อำนาจทุน ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่านักวิจัยต่างๆ ก็สามารถเอาตัวนี้ไปเป็นสมมุติฐานที่จะพิสูจน์ต่อไปได้ ว่าจริงไหมว่าสังคมไทยอยู่ใต้อำนาจทุนจริงไหม ด้วยวิธีการต่างๆ กัน ในงานของผมสองสามชิ้นที่ผ่านมาผมสรุปได้ดังนี้ครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสวัสดิการคนงาน งานเกี่ยวกับแรงงาน งานเกี่ยวกับกลุ่มทุนก็จะออกมาอย่างนี้ ทั้งนี้ระบบเศรษฐกิจที่อยู่ภายใต้กลุ่มทุน ทุนมันจะพัฒนาไปได้สองด้านเสมอทั่วโลก ด้านที่หนึ่งมันพัฒนามาทางด้านทุนสามานย์ ด้านที่สองมันพัฒนามาทางด้านทุนที่มีคุณค่า ทุนนิยมในประเทศสแกนดิเนเวีย ในเยอรมัน เป็นต้นแบบของทุนนิยมที่มีคุณค่าเป็นด้านหลัก ความสามานย์น้อยกว่า แต่ว่าทุนนิยมในประเทศที่ด้อยพัฒนาที่กำลังเติบโตขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็น ไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย จะเป็นทุนสามานย์มากกว่า ทุนสามานย์มันมีลักษณะไม่โปร่งใส เราจะเห็นการหลบภาษีเต็มไปหมดจนกระทั่ง การประมูลที่มีได้โตะเต็มไปหมด ความไม่เป็นธรรมคือเอาเปรียบผู้อื่น เอาเปรียบผู้บริโภค เอาเปรียบคู่แข่ง เอาเปรียบแรงงาน ไม่สมดุล คือมีอำนาจมากเกินไป ไม่โปร่งใส ไม่เป็นธรรม ไม่สมดุล ไม่เป็นประชาธิปไตย

เวลาพูดถึงทุนที่ไม่เป็นประชาธิปไตยผมคิดว่า ผมมีความคิดแตกต่างกับพวกนักนิติศาสตร์ นักรัฐศาสตร์ เวลาเราวิเคราะห์ประชาธิปไตยในระบบทุนนิยมนั้น ผมวิเคราะห์จากประชาธิปไตยในรากฐานคือ ประชาธิปไตยที่ดี ดูได้จากประชาธิปไตยในที่ทำงาน (democracy at work) ประชาธิปไตยในโรงงาน โดยธรรมชาติของทุนมันคือเผด็จการ ในโรงงานหนึ่งมีหมื่นคนถ้าคนหนึ่งคนถือหุ้นเกินห้าสิบ มันแทบได้ตลอดเวลา ไม่มีประชาธิปไตย เป็นธรรมชาติของมัน เมื่อระบบทุนมันเป็นอย่างนี้ ในประเทศที่เขาก้าวหน้า เขาจึงสร้างระบบตัวยังทุน ตัวต้านเผด็จการของทุนขึ้นมา เรียกว่าระบบ เคเตอร์เวลิง (counter vailing) หรือระบบการถ่วงดุล ซึ่งในประเทศยุโรปและประเทศสแกนดิเนเวีย หรือในประเทศซึ่งกำลังเติบโตขึ้นมา เช่น ในประเทศบราซิล เวเนซุเอลา เราจะเห็นพลังตัวนี้ขึ้นมาต้านพลังทุน พลังตัวนี้คืออะไรครับ ในเวเนซุเอลาเรียกว่า community Council หรือสภาชุมชน และ worker Council สภาแรงงาน ในยุโรป ในสแกนดิเนเวีย เรามีสหภาพแรงงาน (union) ในเยอรมันเมื่อยุค union เติบโต เขาสามารถต้านทุนตรงนี้ได้ โดย

การกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ทุกๆ โรงงานที่มีแรงงานหนึ่งพันคนจะต้องมีตัวแทนคนงานหนึ่งคนอยู่
หนึ่งคน อย่างนี้เขาเรียกว่า **democracy at work** ซึ่งในเมืองไทยไม่ปรากฏเลย ดังนั้นเราจึงสรุปได้ว่าใน
เมืองไทยนั้น มันมีแต่ทุนเผด็จการ แล้วไม่มีตัวแทนทุนเผด็จการการ เมื่อไม่มีตัวแทนทุนจึงทำให้เป็นทุน
สามัญมากยิ่งขึ้น

คู่อีกด้านหนึ่ง คือทุนที่มีคุณค่า ทุนมีคุณค่าคือทุนสามัญทั่วไปที่เขาอยู่กับกฎเกณฑ์ เขามีความเป็น
ธรรม เขาไม่เอาเปรียบผู้บริโภค ไม่เอาเปรียบลูกจ้าง ด้านหนึ่งอาจเป็นจิตสำนึกของตัวเอง หรืออีกด้าน
หนึ่งเขาถูกตอบโต้เขาถูกถ่วงดุล เขาโปร่งใส เขาจ่ายภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วย เขามีข้อมูลเข้าถึงได้ง่าย เขามี
สมดุล มีการแข่งขันเสรี เขาเป็นทุนประชาธิปไตยและไม่ผูกขาด มาดูทุนสามัญ พอมันสามัญมาก มันไม่
โปร่งใส มันไม่เป็นประชาธิปไตย ไม่เป็นธรรม ไม่สมดุล ทุนเหล่านี้ก็รู้ตัวว่าตัวเองนั้นสามัญ ดังนั้นเขาจึง
ต้องรักษาอำนาจที่เขาอยู่นักเศรษฐศาสตร์การเมืองคนหนึ่งชื่อว่า เวเบล (Veblen) เขาบอกว่าทุนพวกนี้ใน
ที่สุดแล้วมันจะเร่งรีบแสวงหาอำนาจรัฐ เพราะจะต้องเอาอำนาจรัฐไปค้ำยันความสามัญของตัวเองไว้ให้ได้
คือความไม่โปร่งใส ความไม่เป็นธรรม ความไม่สมดุล มิเช่นนั้นมันจะถูกทำลาย และในประเทศกำลัง
พัฒนา การครองอำนาจรัฐเพื่อไปคุ้มครองทุนสามัญและสร้างอำนาจรัฐวงศ์วานขึ้นมา วงศ์วานมากอส
วงศ์วานซุฮาโต ส่วนวงศ์วานชินวัตร ใช่หรือไม่ก็ลองพิจารณาดู ที่นี้การครอบงำอำนาจรัฐและสร้างรัฐวงศ์
วาน มันจะนำไปสู่การคอร์รัปชันได้ง่าย ผมถามผู้สอบสัมภาษณ์เข้าเรียนเศรษฐศาสตร์การเมืองว่า คุณทำ
รับเหมาก่อสร้างให้กับรัฐบาล คุณต้องจ่ายใต้โต๊ะหรือไม่ ต้องตอบตามตรงถ้าคุณไม่ตอบตามตรงคุณสอบ
ตกทันที ตอบตามตรงหมายความว่าจ่ายหรือไม่จ่าย ถ้าตอบว่าไม่จ่ายก็จะถูกซักต่อทันทีว่าเพราะอะไร ถ้าจ่าย
ทำไมต้องจ่าย จ่ายเพราะอะไร ผลสุดท้ายก็ยอมรับว่า จ่ายรัฐบาลที่แล้ว 20 % รัฐบาลนี้จ่าย 30 % ที่นี้เราลอง
คิดง่ายๆ นะ ถ้าข้อมูลเป็นอย่างนี้ 3.5 แสนล้าน เอาแค่ 20% มันเท่ากับ 70,000 ล้านแล้ว ผมอยู่กับพรรค
การเมืองพรรคหนึ่งมาก่อน เราคำนวณเบ็ดเสร็จแล้วนะในช่วงนั้นเรามีเงิน 12,000 ล้าน เราสามารถซื้อ
อำนาจรัฐได้ทันที เอา ณ วันนี้เราต้องการครองอำนาจรัฐ ส.ส.มี สร้อยถึงห้าร้อยคนรวม สส.ปาร์ตี้ลิสต์ด้วย
ครึ่งหนึ่งประมาณสองร้อยห้าสิบ ยุคนั้นเป็น สส. 30 ล้านก็ได้แล้ว ยุคนี้นี้ให้ 50 ล้านนี่นะ สองร้อยคนนะแค่
10,000 ล้านเอง งบ 3.5 แสนล้านมันได้ไป 7 หมื่นล้านแล้ว มันง่ายมากเลยที่จะครองอำนาจรัฐ ถูกไหม? แล้ว
หันมองมาที่งบ 2 ล้านล้าน ถ้า 30 % เท่ากับ 6 แสนล้าน มันครองอำนาจรัฐร้อยปีเลยนะ น่ากลัวมาก ดังนั้น
เขาจึงสร้างภาพแก่นั่นแก่นี่ให้คนคล้อยตาม ไอ้ 3.5 แสนล้าน 2 ล้านล้านมันไปนี่มๆ เลย ถ้ามันได้ตรงนี้มัน
ครองอำนาจรัฐร้อยปีเลย

ฉะนั้นรัฐวงศ์วาน มันจะนำไปสู่การคอร์รัปชัน แล้วเป็นการคอร์รัปชันที่มันลงลึกมากๆ คนตามไม่ทัน
เรื่องคอร์รัปชัน การใช้อำนาจรัฐที่มาจากกลุ่มทุนสามัญ มันจะนำไปสู่ความไม่เป็นธรรมและความเหลื่อม
ล้ำทางสังคม คุณอานันท์ ปันยารชุน ซึ่งเป็นประธานคณะปฏิรูปได้ตั้งคณะทำงานยี่สิบคนใช้เวลาแปดเดือน
เก้าเดือน มีอาทิ อาจารย์นิติ อาจารย์เศรษฐศาสตร์ พระไพศาล และอีกหลายๆ คนรวมทั้งผม เรามีข้อสรุปว่า
ความไม่เป็นธรรมและความเหลื่อมล้ำในสังคมนั้น มันมีอยู่ห้ามิติคือ มิติของรายได้ มิติของสิทธิ มิติของ
โอกาส มิติของอำนาจ และมิติของศักดิ์ศรี ในห้ามิตินี้ ถ้าเราจะแก้ความเหลื่อมล้ำ เราต้องเอาห้ามิตินี้ไปแก้

ส่วนคนชั้นกลางเราใช้ไอแพดใช้ไอโฟน เราใช้คอมพิวเตอร์อัจฉริยะ โทรศัพท์อัจฉริยะนะ แต่เราไม่สร้างไอเบรน แปลว่าสมองอัจฉริยะ ไม่พัฒนากัน เราเล่นจนเพลิน คนชั้นกลางนั้นเสพติดบริโภคนิยมมากเกินไป เนื่องจากมีสถานะที่เอาตัวรอดได้จึงเพลิดเพลินเมินเฉย ถ้าคนชั้นกลางไม่เมินเฉยนะ เราน่าจะดีกว่านี้ แต่คนชั้นกลางเพลิดเพลินเมินเฉยเลยเป็นอย่างนี้

ส่วนคนชั้นสูงคนรวยมันแย่งอำนาจ ผูกขาด กินบ้านกินเมือง นำไปสู่ความขัดแย้งต่างๆ ความขัดแย้งนี้เรียกว่า “ความขัดแย้งของกลุ่มคน (clique conflict)” ไม่ใช่ความขัดแย้งทางชนชั้น (class conflict) คลิ๊กคืออะไร ประกอบด้วยกลุ่มคนสูงสุด คนรวย เศรษฐี คนชั้นสูง แล้วก็ลงมาเรื่อยๆ ตั้งแต่คนชั้นกลาง คนงาน กรรมกร ชาวนา คือหนึ่งคลิ๊ก อีกคลิ๊กหนึ่ง ก็มีองค์ประกอบคล้ายๆ กัน ในแต่ละคลิ๊กจึงประกอบด้วยบุคคลหลายกลุ่มหลายชนชั้น ความขัดแย้งปัจจุบันจึงไม่ใช่ class conflict แต่เป็น clique conflict คลิ๊กแดงกับคลิ๊กที่ต่อต้านแดง ที่นี้ในคลิ๊กแดงเขามีลักษณะอย่างนี้ครับ หนึ่งเขามีทุน แล้วเป็นทุนโลกาภิวัตน์ ในทัศนะนักเศรษฐศาสตร์การเมือง ผมไม่ได้แบ่งชนชั้นเป็นเพียงกรรมกร เป็นชาวนา แต่แบ่งเป็นหยาบๆ ว่าชนชั้นโลกาภิวัตน์และชนชั้นใต้โลกาภิวัตน์ ชนชั้นโลกาภิวัตน์นั้นเขาจับมือกันทั่วโลก คนรวยมหาเศรษฐีทั่วโลกคนชั้นสูงมันจับมือกัน ในโลกนี้ที่ไหนตรงไหนมีกำไรกูเอาหมด ซาดีไหนประเทศไหนกูไม่สนใจ เราจึงเรียกว่าทุนโลกาภิวัตน์ คลิ๊กแดงเขามีทุนโลกาภิวัตน์ เขามีมวลชนแดง เขามีกำลังอาวุธคือตำรวจ ส่วนคลิ๊กที่ต่อต้านแดงไม่ชัดเจนว่ากลุ่มไหน มวลชนกระจายมองไม่เห็นว่ายู่ตรงไหน ใครนำใครตาม กองกำลังหลักก็มองไม่เห็นเหมือนกัน เมื่อดูสภาพกว้างๆ นั้นด้านหลักของความขัดแย้งอยู่ที่คลิ๊กแดง ถามว่าถ้าเราเชื่อกลุ่มคุณอานันท์ ปันยารชุน เชื่อว่าเราจะปฏิรูปประเทศไทยได้ต้องมีการปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์เชิงอำนาจ แปลว่ามันจำเป็นต้องมีกำลังถ่วงดุลกับคลิ๊กแดง อะไรที่จะมาถ่วงดุล ในฐานะผมเป็นนักเศรษฐศาสตร์การเมือง ผมมองไปที่ชนชั้นกลางใหม่ (new model middle class) ชนชั้นกลางมีสองชนชั้นพวกที่หนึ่งเรียกว่า ชนชั้นกลางแบบเก่า (old model middle class) ได้แก่ เอสเอ็มอี หรือธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดย่อมต่างๆ พวกชนชั้นกลางเก่าถ่วงลงมา เราเรียกว่าชนชั้นกลางรถกระบะ คุณจะเห็นนะครับสี่ห้าหมื่นคนที่มานี้ ส่วนมากก็คือชนชั้นกลางรถกระบะ new model middle class คือใคร คือพวกนักวิชาชีพ เช่น พนักงานธนาคาร ทนายความ นายแพทย์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย หรือคนทำงานในออฟฟิศ ที่มีสถานะที่จะเอาตัวรอดได้ ทั่วโลกเป็นอย่างนั้น การเปลี่ยนแปลงของทั่วโลกนี้อาศัยคนในกลุ่มนี้ แต่ไม่ใช่กลุ่มนี้ทั้งหมดนะ เป็นคนกลุ่มนี้จำนวนหนึ่งที่ลุกขึ้นมาต่อสู้อย่างเอาการเอางาน new model middle class นี้สามารถดูตั้งแต่ในกลุ่มล่างที่สมองล้าติดหล่มความคิด หลุดออกมาได้ ที่เป็นรูปธรรมล่าสุด เมื่อสิบห้าปีที่ผ่านมา คือการเกิดขึ้นของคนกลุ่มประเภทนี้ในเวเนซุเอลาและบราซิล ในบราซิลคือบาทหลวงลุกขึ้นมาสู้ แล้วก็ดึงเอาคนงานคนไร่ที่ดินเข้ามาร่วม ได้เอา ลูอิส ลูล่า ที่เป็นประธานสหภาพโรงงานเหล็กในขณะนั้น ออกมานำ ขบวนการยากจนจน จนในที่สุด ลูอิส ลูล่าก็ได้เป็นประธานาธิบดี พรรคการเมืองของเขาครองอำนาจมาจนถึงปัจจุบัน ในสิบสองปีที่ ลูอิส ลูล่าได้ครองอำนาจรัฐ เขายกบราซิลขึ้นมาเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เป็นประเทศประชาธิปไตยขนาดใหญ่แข่งหน้าอังกฤษไปแล้ว รองลงมาก็คือ เวเนซุเอลา ภายใต้การนำของนายฮิวโก ชาเวซ ตามมาก็คือ โบลิเวีย

ถ้าเราจะปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์เชิงอำนาจเพื่อจะปฏิรูปประเทศไทย จำเป็นต้องอาศัยกลุ่มชนชั้นกลางใหม่ที่ลุกขึ้นมาสู้ เอาการเอางานและเข้าถึงคนชั้นล่าง เพราะคนชนชั้นล่างถูกทำให้สมองล้า ความคิดติดหล่ม ด้วยระบบโฆษณาประชาสัมพันธ์และผลประโยชน์เล็กๆน้อยๆ จนทำให้เขาคิดอะไรไม่ออก ถ้าเราไม่ลุกขึ้นมาแข่งกับเขา เราก็จะอยู่ในวังวนอย่างนี้ตลอดไป